

25 Защото заповѣдѣва и вдигасе вътрѣ силенъ,
и възвышава волните мѣ.

26 Воскачѣватъ се дори до небесата, (и) снижа-
ватъ се дори до бездните: дѣшата имъ се стопѣва
въ злостраданіето:

27 Запотришатъ се и запоклатѣватъ се както
пѣанныю, и сичката имъ мъдрость изгѣбѣвасе.

28 Тогава выкатъ камъ Господа во ѹтѣсненіето
свое, и изважда ги въ нѣждыте имъ.

29 Примирава ебратъ, и потаюватъ се волните мѣ.

30 И веселатъ се защото се ѹтаиха: и наставѣва
ги на желаемото имъ пристанище.

31 Нека пѣснопоютъ на Господа милостите
мѣ, и чѣдесата мѣ, (които направи) на синовете
человѣческіи:

32 И нека Го возносятъ въ соборището на-
людѣте, и въ сокраніето на-старѣйшините нека
Го хвалатъ.

33 Промѣнюва рѣки въ пѣстыня, и источники
водны въ сѣшж:

34 Плодоносната земя въ солена, за злыната
на-жителите ѱ.

35 Промѣнюва пѣстынята во ѳзерета водни, и
сѣхата земя во источники водны.

36 И тамъ населѣва гладните, и сограждаватъ
градове за сѣденѣ:

37 И посѣкуватъ полета, и насаждатъ лозіа,
които праватъ плодове и (житны) рождеки.

38 И благослава ги, и ѹмножаватъ се тѣврдѣ
многъ, и не ѹмалюва скотовете имъ.

39 ѹмалѣватъ се (обаче) сетне, и смираватъ се,
въ ѹтѣсненіето, бѣдността, и трѣдѣтъ.

40 Излива пренебреженіето надъ князовете, и
прави ги да се скитатъ въ пѣстыня непроходима.

41 А бѣдныятъ вдига въ ни спаденіето, и по-
ставѣва както стада семействата.